

få forslagene vedtaget. Desværre er der enkelte partier her i Folketinget, specielt partiet Venstre, som nogle gange har sagt, at disse forslag afsporer debatten omkring regeringskonferencen. I partiet Venstre mener man åbenbart, at det centrale er udvidelsen plus udenrigspolitik og retspolitik, og resten vil kunne afspore debatten.

Jeg er helt uenig. Jeg tror, det er væsentligt, at man fremlægger forslag, som sikrer en folkelig basis, og jeg tror, det er vigtigt, at man netop får lavet forberedninger på bl.a. miljøområdet nu inden udvidelsen. For udvider vi først med en række lande, som alle er relativt fattige, vil der i disse lande være en stor mistro mod nye politikker eller mod udvidelse af en politik, som koster mange penge.

Danmark har undladt at fremlægge en række forslag, som der ellers kunne have været god grund til. Men her støtter Danmark i stedet forslag, som er fremlagt af andre. Og det synes jeg er en god ting. Det gælder f.eks. arbejdsmarkedspolitikken, forbud mod diskrimination, ligestilling, udmøntning af nærhedsprincippet m.v.

Også disse ønsker indgår i vores strategi specielt på arbejdsmarkedsområdet. Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi i Socialdemokratiet ønsker, at den sociale protokol skrives ind i Traktaten ved de næste traktatændringer.

Nogle få bemærkninger om de fire danske forbehold. Alt tyder nu på, at den danske fortolkning af unionsborgerskabet kommer ind i Traktaten, idet de øvrige EU-lande har samme opfattelse af begrebet. Alle mener efterhånden, at unionsborgerskab ikke erstatter, men supplerer nationalt borgerskab. Det er godt. Effekten heraf er, at et af de danske forbehold bliver alles accepterede holdning. Det er en klar dansk sejr.

Apropos forbeholdene så er der desværre mange, som fejlagtigt tror, at Danmark har et forbehold over for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Det har vi ikke. Tværtimod har Danmark en stor interesse i, at samarbejdet på dette område bliver styrket og effektiviseret. Derfor er det også godt, at regeringen støtter mere effektive beslutningsmetoder om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og oprettelsen af en udenrigspolitisk analyse- og planlægningsenhed.

Det er klart, at på forsvarspolitikens område har Danmark en begrænset indflydelse. Dog er det værd at bemærke sig, at det skrækszenario, som blev ført frem i 1992 om en Europahær, er endegyldigt borte. Det handler i dag om, at der på europæisk plan vil blive løst opgaver af

fredsbevarende, krisestyrende og humanitære karakter. Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at Danmark godt vil kunne deltage i sådanne opgaver ved en særskilt dansk beslutning.

I Socialdemokratiet finder vi det væsentligt, at Danmark også arbejder aktivt for en effektivisering af det mellemstatslige samarbejde på det retlige og de indre anliggendes område. Vi skal have dæmmet op for den organiserede internationale kriminalitet.

Danmark må aldrig være at finde blandt de fodsælende lande på dette felt – tværtimod. Det danske forbehold på dette område er ikke, som det desværre fejlagtigt opfattes, en modstand mod samarbejde på dette felt, men udelukkende en modstand mod at gøre dette felt, dette meget følsomme felt, overstatsligt.

Til sidst vil jeg gerne glæde mig over, at det de sidste uger er lykket at opnå en forståelse mellem Venstre, De Konservative, SF og regeringspartierne om, at de fire danske forbehold ikke skal gøres til genstand for en stor intern dansk konflikt i resten af den tid, regeringskonferencen forløber.

Det er vigtigt, at vi nu har nået den forståelse, så alle i stedet kan bidrage aktivt til, at de danske meget ambitiøse forslag vinder fremme på regeringskonferencen. Det mener jeg lover godt for dens forløb.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg er imponeret over hr. Ove Fich, der står og siger, at der er mange partier, som ikke taler om udvidelsen af EU, når vi diskuterer regeringskonferencen rundt omkring i landet, og så i særdeleshed nævner alle de borgerlige partier. I al beskedenhed plejer Fremskridtspartiet også at blive regnet for sådan nogenlunde borgerligt.

Vi har faktisk hele tiden sagt: Det er et af de vigtigste områder, at vi får sikret, at EU kan udvides. Men så må jeg pointere, at det er første gang, jeg har hørt en socialdemokrat rent faktisk begynde at tale om – og det vil jeg gerne sige tak for – hvad der skal til, for at vi kan udvide EU, nemlig en ændring af landbrugspolitikken og en regulær økonomisk reform. Men hr. Ove Fich gik ikke videre med, hvordan vi skal gøre det, og det er jo da, som alle vel nok kan finde ud af, på høje tid, at vi gør det.

Angående det sikkerhedspolitiske, hvor hr. Ove Fich siger, at der i hvert fald ikke er nogen der mere taler om, at der skal være noget med forsvar i regeringskonferencen, så er jeg nødt til